

Un rector al Paradís Blau

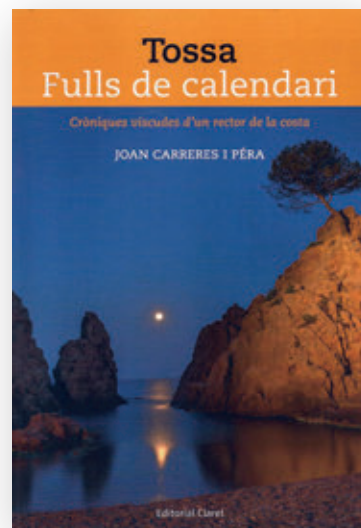
ROSA MARIA GIL TORT

Joan Carreres i Péra és, des de fa més de divuit anys, el rector de Tossa. Ocupa un casalot construït al segle XVIII, la Rectoria, observatori privilegiat. Allà passa les hores de retir, entre la tasca pastoral, el passeig i les activitats socials i culturals. Entre 1990 i 2014 va escriure una columna al *Diari de Girona*, i els darrers disset anys aquesta secció sovint va tenir Tossa com a protagonista, Tossa, que no de mar. Paradís blau més aviat a l'hivern, Babel a l'estiu. Cròniques escrites segurament en el recés d'aquella casa centenària, envoltat dels seus llibres, dels quadres i de tots els seus records i referents. Vet aquí un llibre fet de 173 mirades.

Si la cultura són unes ulleres per mirar el món, aquest capellà doctor en filologia catalana ha desplegat el seu saber per conèixer, estimar i sobretot fer-se seu aquest poble. Tasca complicada, que va tenir agre començament, com bé

recorda David Moré a l'epíleg, però que de ben segur tindrà bon balanç. Se'ls ha fet seus, els tossencs, i els ha radiografiat, amb finesa, ironia i poesia. La seva és una mirada aguda que combina etnografia, erudició i mera observació quotidiana. Un recull d'articles que, en lectura transversal, ens retraten la geografia física i humana d'un poble, la seva història, el seu patrimoni material i immaterial, allò que és i allò que no, el que sap fer i el que ignora. I qui és qui. Representants de nissagues antigues, com Manel Mir, Sebastià Coris, Vicenç Esteban, nous i novins plensament incardinats, com Mario Zucchitello, i tossencs temporals, com Josep M. Ainaud de Lasarte. Ha aconseguit la dissolució del jo, per fer emergir l'essència d'un poble, cosa difícil arreu, i potser més a Tossa. I ho ha fet llegint

Si la cultura són unes ulleres per mirar el món, Joan Carreres ha desplegat el seu saber per conèixer, estimar i sobretot fer-se seu aquest poble

CARRERES I PÉRA, Joan

Tossa. Fulls de calendari. Cròniques viscudes d'un rector de la costa

Editorial Claret
Barcelona, 2016

amb l'alfabet de la cultura coses tan genuïnes com la Mare de Déu del Socors, Ses nou sardanes, el Vot del Poble, el Pelegrí, la Missa del Cantar, la novena de Sant Sebastià, el Miracle de sant Raimon de Penyafort...

Va arribar un dia de tardor de 1997 a la vila marinera de perfum de salmastre, mar de cobalt i platges diamantines de sorra granelluda, com a ell li agrada referir-s'hi. I ara ja n'és un més, un pastor per a un poble, que ell condueix entre litúrgies antigues i mirades globalitzadores. Rector de molts, confessor de menys, conegut de tots.

KOPF, Alícia
Germà de gel

L'altra editorial
Març 2016. 235 p.

Escriure per conquerir

ASSUM GUARDIOLA

La raó de ser estructural del *Germà de gel* d'Alícia Kopf és el fragment. La novel·la es nodreix del fragment per créixer, per expandir-se i per nodrir-se. Si seguim el camp semàntic de la novel·la resulta inevitable pensar la imatge d'un iceberg que s'esquerda

en unitats més petites: tots els trossos contenen aquest iceberg del qual formaven part però, a la vegada, es desenvolupen com a unitats autònomes.

La proposta és interessant, tot i que aquesta fragmentació, de vegades, actüi d'anticlímax i el sentit narratiu del text se n'acabi ressentint. L'autora